

[Per Hækkerup.]

gør de. Hvis man derimod reelt sætter dem ud af spillet, åbner man for et bal, som ingen kan se afslutningen på. Derfor vil jeg på det allerkræftigste tilråde regeringen, at den farer med den lempe, som jeg synes at se i statsministerens åbningstale, og undlader at følge de råd, arbejdsministeren har givet regeringen.

Jeg skal ikke komme ind på hele det store katalog af lovgivningsanliggender, som ligger i den skriftlige redegørelse. Jeg vil blot understrege, at vi naturligvis også fra vor side vil komme med egne lovgivningsinitiativer. Vi vil som allerede bebudet snarest muligt fremsætte vort forslag til en ny forsvarsordning. Jeg vil gerne takke forsvarsministeren, fordi vi har fået stillet sagkyndig bistand til rådighed til udarbejdelse af vort forslag. Jeg er ked af det, hvis jeg må bedrøve forsvarsministeren, men jeg mener at kunne konstatere, at med de tanker, der vokser og gror inden for venstre, selv om venstre ikke havde mod til at vedtage den foreslåede skitse til en forsvarsordning på deres årsmøde, og med de tanker, som måske ikke længere gror hos de radikale — jeg ved ikke, om der gror noget dér mere — men som man i hvert fald har haft, er der i virkeligheden, på trods af at forsvarsministeren for et lille års tid siden afviste vort forhandlingstilbud, et bredt flertal i dette ting for en forsvarsordning, der har megen lighed med vort forslag. Forsvarsministeren har med sin stædige holdning bragt sig i den situation, at han er den eneste, der måske ikke kommer til at øve indflydelse på forsvarsordningen, at den måske bliver lavet hen over hovedet på ham. Jeg synes, det er synd for ham. Hans eftermæle som minister burde være bedre, og derfor vil jeg sige: kom bare tilbage til folden, så vi kan snakke sammen, der er plads.

Vi vil også tage initiativer på bolig- og huslejeområdet, men her regner vi med, at vi snart får en debat. Også på andre områder vil vi tage initiativer. Jeg skal ikke trætte med at nævne dem nu, dem får man i løbet af den kommende måned eller halvanden lejlighed til at lære at kende.

Jeg havde nogle ord om udenrigspolitikken, som jeg gerne ville sige. Jeg deler regeringens bekymring — og det gør vel alle

over Mellemøstenkrisen, ikke bare på grund af det, der sker dér, men også fordi det har betydning, at afspændingspolitikken har fået et mindre tilbageslag.

Jeg har bemærket, at regeringen ikke mener, at det ville være rigtigt, at den danske stat ydede en humanitær hjælp på 100.000 kr. til de hårdt ramte i Jordan. Jeg kan da godt forstå, at finansministeren vogter på sin kasse, og jeg kan også godt forstå, at man i en periode, hvor der skal skæres ned, som man foreslår det i regeringens 12 punkts program, kan være betænkelig ved at yde 100.000 til de nødlidende i Jordan. Men jeg synes ikke, det stemmer med Danmarks humanitære traditioner. Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at man pludselig viser en så restriktiv holdning. Hvis begivenhederne i Jordan var sket før ulykken i Peru, havde der været penge. Skal det virkelig være således, at fordi der var et jordskælv i Peru, kan man ikke hjælpe de nødlidende i Jordan? Jeg vil henstille til regeringen at overveje det igen.

Vi deler regeringens forhåbninger med hensyn til afspændingen i Europa. Så vidt jeg har forstået de meddelelser, der har været på det allersidste i pressen og i radioen — jeg har dem selv kun fra radioen — synes der at være udsigt til, at den vesttyske udenrigsminister på lørdag vil underskrive en aftale med Polen. Jeg ved ikke, om udenrigsministeren har nærmere kendskab til aftalens indhold, men hvis jeg forstod det rigtigt, der blev gengivet, indebærer det i hvert fald en de facto anerkendelse af Oder-Neisse grænsen, måske en de jure anerkendelse, og dermed kommer dette spørgsmål ind i en helt anden stilling, end det tidligere har været.

Vi deler forhåbningerne om, at der igen nemt Berlinforhandling og på anden måde kan skabes bedre klima for en europæisk sikkerheds- og samarbejdskonference. Jeg kan give tilslutning til erklæringen om, at vi skal stille danske FN-styrker til rådighed, hvis det bliver nødvendigt, ikke bare dér, men også andre steder i verden.

Jeg har med interesse stiftet kendskab med betænkningen om Danmarks sikkerhedspolitik. Jeg skal om den kun sige, at lige så interessant den er, lige så klart er det, at der ikke synes at være nogen alterna-